

1. Одломак из приче *Изненадни пљусак* – Миљана Мирковић (перфекат)

Ветар је почео све јаче да дува. Муње су севале. Киша је падала све јаче и јаче. Бујна зелена трава је утонула у воду. Жбуње је изгледало као да се ишчупало из корена и скочило на нас. Дугачке гране дрвећа ломио је ветар. Убрзо смо биле мокре до голе коже. Трчати више није вредело. Дрвеће нам није било никакав заклон. Једна грана је пала испред нас. Јако смо се уплашиле. Решиле смо да нађемо неки заклон док киша не престане. Наишле смо на најстарије дрво у шуми које је имало огромну крошњу. Киша је ту мање падала. Одатле смо посатрале шуму која се претворила у језеро. Уплашене птице прелетале су изнад наших глава и тражиле помоћ. То је све био један тужан и застрашујућ призор. Полако је постајало светлије. Шуштање кише је престало. Кренуле смо према кући. Сунце је осветљавало пут пун бара. Свуда по путу лежале су поломљене гране дрвећа. Свеје изгледало као неред у мојој соби.

2. Биографија

Бранислав Нушић

Рођен је 8. октобра 1864. у Београду. Био је писац романа, драма, прича, есеја, путописа, један од највећих српских комедиографа и зачетник реторике у Србији; такође је радио као новинар и дипломата. Право име било му је Алкибијад Нуша; кад је напунио осамнаест година, законски је променио своје име у Бранислав Нушић. Детињство је провео у Смедереву, где је похађао основну школу и прве две године гимназије. Затим се породица сели у Београд, где је Нушић и матурирао. Студирао је права у Грацу и Београду, а потом је био у дипломатској служби у Солуну, Битољу, Скопљу и Приштини. Био је драматург и управник Народног позоришта у Београду, Новом Саду, Скопљу и Сарајеву. Учествовао је у српско-бугарском рату (1885), а у Првом светском рату прешао је са српском војском преко Албаније. Због сатиричне песме Два раба, објављене 1887. у „Дневном листу”, осуђен је на две године затвора. Песма је исмевала српску краљевину, а посебно краља Милана. Осим под својим именом, писао је и под псеудонимом Бен Акиба.

Нушић је иза себе оставио импозантан књижевни опус. Одличан портретиста, даровит хумориста и сатиричар, са развијеним смислом за позоришну сцену и њене законе и изврстан познавалац средине, нарави и људи свога доба, у својим комедијама сликао је друштвене аномалије и негативне појаве у српском друштву с краја 19. и почетка 20. века. Његове комедије су између два светска рата биле веома популарне и редовно су се налазиле на репертоарима српских позоришта, у којима се и данас радо и често играју. Нушић је 10. фебруара 1933. изабран за редовног члана Српске краљевске академије. Умро је 19. јануара 1938. у Београду.

3. Имам жељу да... (падежи)

Имам жељу да путујем свуда по свету, да посетим многа удаљена места о којима сам читао у књигама и да уживо видим све оно што сам до сада виђао само на фотографијама неких других људи.

Како лепо лутати светом и упознавати друге државе, градове и људе који тамо живе схватио летос на свом путовању у Канаду. Био сам у Ванкуверу и Торонту, пловио сам Пацификом и шетао поред Нијагариних водопада. Видео сам праве Индијанце и њихове необичне тотеме. Било је то лепо и занимљиво искуство и осећао сам се као никада до тада. Зато опет имам жељу да опет путујем некуда. Желим да одем у Јапан и Кину. У Јапану бих посетио села и утврђења некадашњих самураја, а у Кини бих се прошетао чувеним Кинеским зидом. Фотографисао бих све што ми се свиђа, а на повратку кући напунио бих албум са фотографијама тих удаљених и прелепих места. Оне би биле моје успомене и сведочанство тога где сам био и шта сам видео.

Када отпутујеш у неке друге делове света и упознаш неке друге пределе и људе, тек онда схватиш колико је свет различит и колико су те различитости занимљиве и лепе. Надам се да ће се моја жеља остварити и да ћу многа места из мог сна видети и на јави.